

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pataviensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Græci suffraganei tui, timore perterriti, de locis propriis fugientes, suas Ecclesias reliquerunt; quorum quidam, licet sapius moniti, ad sedes tamen suas redire contemnunt; nonnulli propter guerrarum discrimina per certos nequeunt nuntios commoveri. Vnde nobis humiliter supplicasti ut super hoc tibi salubriter consulentes, qualiter circa illos & ipsorum dioceses procedere debeas, tibi scribere dignemur. Nos igitur attendentes quod propter novitatem mutationis illius terræ & novitatem eventus sit cum maturitate plurima procedendum, devotioni tuæ taliter respondemus, ut illos non semel, sed sæpe, videlicet primò, secundò, & tertio, citare procures; & si comparere noluerint, sed in sua voluerint contumacia perdurare, nisi fortè se appellationis clypeo duxerint muniendos, quam infra tempus legitimum prosequantur, ipsos per suspensionis & excommunicationis sententias ad tuam obedientiam venire compellas. Quod si nec sic ipsorum duritia poterit emolli, eos dilectus filius B. tit. sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis apostolicæ sedis Legatus ab episcopatuum administratione removeat, & quibus præsumt Ecclesiis de personis idoneis faciat provideri, sed in eos degradationis sententiam non promulget, ut cum eis misericorditer, si expediat, facilius agi possit. In Ecclesiis autem eorum qui se fraudulentè absentant, nec ad ipsos valet citatio pervenire, trinæ citationis edictum facias publicari. Et si nec sic curaverint obedire, seu etiam ultra sex menses suas deseruerint Ecclesias, ut juxta canonicas sanctiones eis debeant meritò spoliari, contra eos quoque sicut præscriptum est procedatur. Postulasti præterea per sedem apostolicam edoceri utrum Clericos illos qui ad partes Achaïæ sine commendatis litteris veniunt permittere debeas celebrare. Super quo tibi taliter respondemus, quod nisi legitime tibi constiterit, sive per litteras, sive per testes, de illorum ordinatione canonica qui penitus sunt ignoti, non debes ipsos permittere tuis plebibus celebrare. Sed si forsan eorum aliqui secretò ex devotione celebrare voluerint, poteris sustinere. Datum Laterani XIII. Kal. Maij, anno decimo.

EPISCOPO PATAVIENSI.

Epist. 51.
Ad suggestionem Aquil-

ET canonica tradit auctoritas & ratio suggerit naturalis, ut cum neces-

sitas exigat vel utilitas persuadet, & unus episcopatus dividatur in plures, & plures conjungantur in unum, ne cura pastoris desit alicui vel aliquid desit curæ pastoris. Legimus enim quod cum multi essent minores sacerdotes, quos Chananaeos communiter appellabant, unus autem summus sacerdos, quem nominabant specialiter Arabartum, David Prophetarum eximius per Spiritum sanctum intelligens quod unus non sufficeret universis, viginti quatuor summos sacerdotes instituit, sexdecim de Eleazar, & octo de Ythamar: quibus tamen omnibus unum præfecit, quem statuit principem sacerdotum. Singulis autem per sortem vicis suæ divisit hebdomadas; quarum octava provenit Abia, de cuius genere Zacharias pater Iohannis Baptistæ descendit. Dilectus itaque filius nobilis vir. . . Dux Austriæ tam per litteras proprias quam nuntium specialem nostris auribus intinavit quod Pataviensis episcopatus parochialibus adeo limitibus est diffusus quod per unam quantumlibet exercitatum personam abique multorum animarum periculo pastorale circa singulas oves in ipso nequeat officium exerceri. Quod utique venerabilis frater noster. . . Aquilegen. Patriarcha, dum Pataviensi Ecclesiæ præsideret providè circumspiciens, in votis dicitur habuisse fel. rec. C. Papæ prædecessori nostro cum instantia supplicare ut in provincia seu potius provinciis tam diffusis alium præter se antistitem ordinaret, quibus, ut expertus, agnoverat per unum immediatè pastorem spiritualia sacramenta non posse congruè ministrari. De quibus, inter ceteras partes episcopatus ejusdem, Austria maximum noscitur sustinere defectum: quæ profectò in tantum dicitur à sede cathedrali distare ut ad nonnullas Ecclesias inibi constitutas vix infra sex dies à cœna Domini perveniat novum chrisma. Consecrationes quoque altarium, confirmationis sacramentum, & ordinationes nihilominus Clericorum nonnunquam tempore multo, sæpe verò perpetuò differuntur, nisi per advenas fortassis Episcopos aliquotiens impendantur eisdem. Quodque gravius est, usque adeo, ut asseritur, ibi pestis invaluit hæreticæ pravitatis ut passim in caulas dominicarum ovium lupi rapaces irumpant, dum per virgam pastoris, quæ quanto pluribus est intenta, tanto minus specialiter super eis prævaleret vigilare, truculenta rabies eorundem ab ipsis sedulitatis

penis Patriar-
che, dum ipsi
Pataviens. Eccle-
siæ præfido-
bat, committi-
tur, ut de loco
insigni, ubi
unam cathedralem Eccle-
siam erigere
possit in loco
Vicentensi.

tatis officio non arcetur. Vnde confiderans dictus nobilis messum multam per operarios paucos non posse commodè procurari, & ideo rogandum dominum ejus esse ut mittat operarios in eandem, nobis humiliter supplicavit ut necessitate pariter & utilitate pensata, in provincia sua, quæ quantò est à tua sede remotior, tantò solatio noscitur alterius Præsulis amplius indigere, specialem ordinare pastorem super gregem dominicum dignaremur, locum congruentem designans in quo decenter constitui possit Ecclesia cathedralis, Wiennam videlicet civitatem, quæ post Coloniam una de melioribus Teutonici regni urbibus esse dicitur, amœna flumine, situ prædita, civibus populosa, in qua dudum episcopalis sedes noscitur extitisse, sed per incursum exteræ nationis, quæ tam illam quam alias multas circumstantes provincias devastavit, primò Lauriacum & inde Pataviam est translata. Ne verò cum enormi tuo gravamine id petere vel appetere videatur per quod potiùs onus tuum allevandum intendit, tertiam partem Austriæ sive quartam constituendæ diocesis postulavit limitibus deputari, villis & castris cum possessionibus universis ac ceteris temporalibus, præter jus parochiale duntaxat, in eadem particula tibi & Patavien. Ecclesiæ reservatis. Ita profectò quòd idem Dux cum Wiennensi plebe de bonis suis episcopatum hujusmodi redditibus mille marcharum pro salute animæ suæ suorùmque parentum pia devotione dotabit, redditus nihilominus assignando de quibus tricenarius præbendarum in ea numerus statuatur, quarum cuilibet in extimatione viginti marcharum proventus annuus deputeretur. Nos igitur attendentes quòd cum oves spirituales non sint negligentius carnalibus gubernandæ, quandoquidem rector illarum custodum plurimorum ipsis adhibet diligentiam cum eas ab uno viderit non posse pro multitudine custodiri, ad dominici gregis regimen, qui nimis est in tuo multiplicatus ovili, alium, si verum est quod asseritur, oporteat præter te deputari pastorem, qui & suas oves cognoscat, & à suis ovibus cognoscat, ejus exemplo qui ait, *Cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ*, licet non solum secundum statuta canonica, verum etiam nonnulla prædecessorum nostrorum exempla, postulationi præfati Ducis videatur meritò annuendum, tuæ tamen volentes fraternitati deferre, de su-

perabundanti gratia rem ipsam tibi volumus intimare, considerato quòd etsi non sit necessarium super hoc tuum obtinere consensum, illum tamen requirere sit honestum. Quocirca fraternitatem tuam monemus attentè & propensius exhortamur, per apostolica scripta mandantes, quatinus tam salutare propositum benivolo prosequendo favore, lucrumque animæ temporali quæstui præponendo, quantum in te fuerit in hoc affectum adhibeas & effectum, quid de singulis ejus negotij circumstantiis sentias nobis quantocius rescripturus. Nos enim venerabili fratri nostro. . . Salceburgensi Archiepiscopo dedimus in mandatis ut memoratum Ducem ad peragendum hujusmodi propositum pietatis propensius exhortetur, & inquisita super iis diligentius veritate, nobis eam sub opportuna celeritate rescribat, determinatè significans in qua & quanta parte provinciæ memoratæ futuri episcopatus locari cathedra & parochia valeat congruentius assignari; ut sic demum certiores effecti, ad consummationem hujus negotij sicut inspiraverit Dominus procedamus. Datum Latrani XVIII. Kal. Maij, anno decimo.

.. EPISCOPO.. PRÆPOSITO SANCTI
Lucij, & . . . Scolastico Curiensi.

Accedens olim ad præsentiam nostram dilectus filius H. pauper Presbyter humili nobis insinuatione monstravit quod cum VI. & Ha. Constantiensis Canonici eum super Ecclesia de Rapis, ad quam fuerat legitime præsentatus, contra justitiam molestarent, idem Presbyter ad Abbatem de Capella & conjudices ejus super hoc litteras apostolicas impetravit. coram quibus cum multa fuissent hinc inde proposita, metu demum adversæ partis ad sententiæ calculum procedere noluerunt; sicut ipsi per suas nobis litteras intimarunt. Quare Presbyter ipse ad nostram audientiam appellavit, festum beatorum Philippi & Jacobi proximò tunc præteritum suæ terminum appellationi præfigens. Vnde nos vobis dedimus in mandatis ut si constaret memoratum Presbyterum nullum habentem ecclesiasticum beneficium ad præfaram Ecclesiam fuisse canonicè præsentatum, non obstante institutione alterius, qui alia dicebatur ecclesiastica beneficia possidere, ipsum faceretis de illa sublato appellationis obstaculo investiri. Verum, sicut tu, frater Episcopo, per tuas nobis

Epist. 13.
Committitur
ut H. pauperi
Presbytero de
Ecclesia de Ra-
pis faciant pa-
cifica possessio-
ne gaudere,
prout de jure
foret facien-
dum.